

Limba noastră-i o comoară

Val

Am ajuns să am coșmaruri, nopți bălane fără leac,
De când s-au trezit nătângii, dup-un somn de-un sfert de veac,
Și-mi fac cruci plin de fiori, implorând oastea cerească,
Să mai pot vorbi în zori dulcea limbă românească;

Plini de fală și mândrie,-i doare-n șpiț de viitor,
Se tot laudă-n prostie, moară toți dușmanii lor!
De-aia, nene, imediat, când i-aud, pe românește
Le-o spun franc, manierat, delicat și omenește:

Băi, deștepților ce sunteți, nătărăi și nașparlii,
Terminați cu chestii d-astea, bateți tobele-n pustii!
Când ne va lovi năpasta, peste-atâta chin și-amar,
N-otă putea pe lumea asta nici să-i înjurați măcar,

Iară voi, cu doctorate, bacuri, diplome, la fel,
Vă veți da singuri karate, făr' a scoate-un cuvințel,
Și-o să vină ziua-n care, socoteală tre' să dați,
Chiar de cereți îndurare, de prăjeală nu scăpați,

Aşa că, tăceți odat', nu vedeți ce e în țară?
Tot stigând prin târg, prin sat "Limba noastră-i o comoară"
Or s-audă toți șacalii, hoții, bandiții de drumul mare,
Și-or s-o fure și pe asta și-o vor pune la vânzare!

Valeriu Cercel